

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga i załączniki do niej są dopuszczalne;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002;
- Naruszenie art. 5 rozporządzenia nr 6/2002;
- Naruszenie art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 6/2002;
- Naruszenie art. 6 rozporządzenia nr 6/2002;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002.

Skarga wniesiona w dniu 28 października 2016 – Société generale/EBC**(Sprawa T-757/16)**

(2017/C 006/55)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Société générale (Paryż, Francja) (przedstawiciele: A. Gosset-Grainville, C. Renner i P. Kupka, avocats)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego nr ECB/SSM/2016-02RNE8IBXP4ROTD8PU41/72 z dnia 24 sierpnia 2016 r.;
- obciążenie, w każdym razie, Europejskiego Banku Centralnego całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący Zarzut pierwszy dotyczący braku kompetencji Europejskiego Banku Centralnego (EBC) do wydania decyzji z dnia 24 sierpnia 2016 r. w sprawie oddalenia wniosku skarżącej o korzystanie z wyłączenia ekspozycji wobec Caisse des dépôts et consignations, które wynikają ze scentralizowanych funduszy zbieranych w ramach regulowanych oszczędności, z obliczania wskaźnika dźwigni (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) albowiem EBC nie miał kompetencji, aby odmówić udzielenia wnioskowanego wyłączenia po tym jak stwierdził, że spełnione były wszystkie przesłanki przewidziane w mających zastosowanie przepisach prawa Unii.
2. Zarzut drugi dotyczący Zarzut drugi dotyczący licznych naruszeń prawa popełnionych przez pozwanego. Skarżąca uważa bowiem że nawet zakładając, iż EBC miał kompetencję aby wydać zaskarżoną decyzję, rzeczona decyzja jest nieważna albowiem zawiera liczne naruszenia prawa w świetle zarówno rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2013, L 176, s. 1; zwanego dalej „rozporządzeniem nr 575/2013”) jak też zamiarów prawodawcy Unii Europejskiej, z powodu błędnej interpretacji przez EBC rozpatrywanych przepisów i wydania decyzji, która:
 - jest sprzeczna z celami przepisów dotyczących wskaźnika dźwigni i narusza nie tylko cel przepisów o wskaźniku dźwigni jako takich lecz także zamiar prawodawcy wyrażony poprzez przyjęcie art. 429 ust. 14 rozporządzenia nr 575/2013;

- zmienia przepis podstawowy uwzględniając dwie nowe przesłanki niezawarte w spornym przepisie;
 - pozbawia skuteczności art. 429 ust. 14 rozporządzenia nr 575/2013.
3. Zarzut trzeci dotyczący szeregu oczywistych błędów w ocenie w zaskarżonej decyzji, w szczególności w odniesieniu do charakteru scentralizowanych regulowanych funduszy oszczędnościowych, następstw wpisania funduszy do bilansu banku i skutków mechanizmu dostosowania scentralizowanych kwot.
 4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia szeregu zasad ogólnych prawa Unii, a mianowicie zasady proporcjonalności, zasady bezpieczeństwa prawnego i zasady dobrej administracji, jako że EBC naruszył spoczywający na nim obowiązek staranności.
 5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia zaskarżonej decyzji, albowiem EBC podlega obowiązkowi pełniejszego uzasadnienia a rzeczona decyzja jest uzasadniona w sposób niewystarczający i niejednoznaczny.

Skarga wniesiona w dniu 31 października 2016 r. – Crédit Agricole/EBC

(Sprawa T-758/16)

(2017/C 006/56)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Crédit Agricole SA (Montrouge, Francja) (przedstawiciele: A. Champsaur i A. Delors, avocats)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie na podstawie art. 256 i 263 TFUE nieważności decyzji ECB/SSM/2016 – 969500TJ5KRTCJQWXH05/165 wydanej przez Europejski Bank Centralny w dniu 24 sierpnia 2016 r.;
- obciążenie Europejskiego Banku Centralnego całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa jakie popełnił Europejski Bank Centralny (EBC) przy interpretacji przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2013, L 176, s. 1; zwanego dalej „rozporządzeniem nr 575/2013”).

Skarżąca zarzuca, że decyzja EBC z dnia 24 sierpnia 2016 r. oddalająca wniosek, który złożyła w celu uzyskania pozwolenia na wyłączenie ekspozycji wobec sektora publicznego z obliczania wskaźnika dźwigni między innymi:

- jest sprzeczna z zamiarem prawodawcy europejskiego i celami realizowanymi przez rozporządzenie nr 575/2013;
 - pozbawia wszelkiej skuteczności art. 429 ust. 14 rzeczzonego rozporządzenia
 - stanowi naruszenie przez EBC kompetencji prawodawcy europejskiego.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w zaskarżonej decyzji w odniesieniu do oceny ryzyka ostrożnościowego związanego z oszczędnościami regulowanymi, albowiem EBC nie uwzględnił ram prawnych i danych empirycznych związanych z tymi oszczędnościami oraz mających znaczenie sprawozdań Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego i popełnił ów błąd w ocenie zarówno w odniesieniu do ryzyka dźwigni jak też do innych rodzajów ryzyka ostrożnościowego z nim związanych.